

Chúa Nhật tuần XXV mùa thường niên năm C

⇒ Hãy nghe đây, hỡi những ai đàn áp người cùng khổ và tiêu diệt kẻ nghèo hèn trong xứ. Các người thâm nghĩ : “Bao giờ ngày mồng một qua đi, cho ta còn bán lúa; bao giờ mới hết ngày sa-bát, để ta bày thóc ra ? Ta sẽ làm cho cái đầu nhỏ lại, cho quả cân nặng thêm; Ta sẽ làm lệch cán cân để đánh lừa thiên hạ. Ta sẽ lấy tiền bạc mua đũa cơ bản, đem đôi dép đổi lấy tên cùng khổ; cả lúa nát gạo mục, ta cũng đem ra bán”. Đức Chúa đã lấy thánh danh là niềm hãnh diện của Gia-cóp mà thề : **Ta sẽ chẳng bao giờ quên một hành vi nào của chúng.** (Am 8:4-7)

⇒ Anh thân mến, Đấng muốn cho mọi người được cứu độ và nhận biết chân lý: đó là một con người, **Đức Ki-tô Giê-su, Đấng đã tự hiến làm giá chuộc mọi người. nghĩa là làm thầy dạy các dân ngoại về đức tin và chân lý.** (1 Tm 2:1-8)

⇒ Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng : “Một nhà phú hộ kia có một người quản gia. Người ta tố cáo với ông là anh này đã phung phí của cải nhà ông. Ông mới gọi anh ta đến mà bảo: “Tôi nghe người ta nói gì về anh đó ? Công việc quản lý của anh, anh tính số đi, vì từ nay anh không được làm quản gia nữa “ Người quản gia liền nghĩ bụng : “Mình sẽ làm gì đây? Vì ông chủ đã cất chức quản gia của mình rồi. Cuộc đất thì không nổi, ăn mày thì hổ ngươi. Mình biết phải làm gì rồi, để sau khi mất chức quản gia, sẽ có người đón rước mình về nhà họ !”. “Anh ta liền cho gọi từng con nợ của chủ đến, và hỏi người thứ nhất : “Bác nợ chủ tôi bao nhiêu vậy ?” Người ấy đáp “Một trăm thùng dầu ô-liu”. Anh ta bảo : “Bác cầm lấy biên lai của bác đây, ngồi xuống mau, viết năm chục thôi”. Rồi anh ta hỏi người khác : “Còn bác, bác nợ bao nhiêu vậy ?” Người ấy đáp : “Một ngàn gia lúa”. Anh ta bảo : “Bác cầm lấy biên lai của bác đây, viết lại tám trăm thôi”.

“Và ông chủ khen tên quản gia bắt lương đó đã hành động khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại. Ai trung tín trong việc rất nhỏ, thì cũng trung tín trong việc lớn; ai bắt lương trong việc rất nhỏ, thì cũng bắt lương trong việc lớn. Vậy nếu anh em không trung tín trong việc sử dụng Tiền Của bất chính, thì ai sẽ tin nhiệm mà giao phó của cải chân thật cho anh em? Và nếu anh em không trung tín trong việc sử dụng của cải của người khác, thì ai sẽ ban cho anh em của cải dành riêng cho anh em? Không gia nhân nào có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi Tiền Của được”. (Lc 16:1-13)

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Một người phú hộ kia có một người quản lý, và người này bị tố cáo đã phung phí của chủ. Ông chủ gọi người quản lý đến và bảo rằng: 'Tôi nghe nói anh sao đó? Anh hãy tính số công việc quản lý của anh, vì từ nay, anh không thể làm quản lý nữa'."

⇒ “... Ta sẽ chẳng bao giờ quên một hành vi nào của chúng.”

== Trong hơn 10 năm đầu sống tại xứ cờ hoa, với visa “student”, tôi “lãnh” không biết mấy cái “speeding tickets, parking violations...” – Mỗi lần nhân ticket, tôi “ngoan ngoãn” trả tiền phạt và không bao giờ bỏ qua một lớp học traffic đúng quy luật, vì tôi nghe bạn bè báo cho biết, nếu không đi học thì số điểm trừ sẽ tăng và đến mức nào đó thì sẽ phải thi bằng lái xe lại, nhưng nếu mọi sự được miễn trừ nếu theo học traffic và có certificate đúng quy luật thì sẽ được renew driver license sau 3, 4, 5 năm dễ dàng (cần lưu ý là nếu 2 tickets cách nhau chưa đầy 2 năm thì không được đi học traffic!)

Không thiếu những bạn bè kinh ngạc, sao tôi đã nhận hơn 10 tickets, vẫn đi học traffic đều đều, mà vẫn được renew driver license... ngon lành! Cho đến khi nhận được green card, thì DMV gửi đến “thư khen thưởng” với hàng chữ: CONGRATULATIONS! YOU’RE A GOOD DRIVER! YOU CAN RENEW YOUR DRIVER LICENSE FOR 5 YEARS!

+> Sau này tôi mới biết: khi chưa có green card, thì DMV không có lưu trữ những records về tickets của mình! = hú hồn! Đối với loài người, vốn là bị giới hạn về mọi phương diện theo bản tính của tạo vật, nghĩa là bị giới hạn trong tương đối, thì “luật pháp nào cũng có kẻ hở” được coi như là... tự nhiên thôi! – Hãy coi lại trong thời gian gần đây, việc gì đã đang và sẽ tiếp diễn giữa 2 đảng phái chính trị tại một quốc gia mà người dân rất tự hào là...**thượng tôn luật pháp** thì sẽ rõ... Nhưng đừng coi thường mọi chuyện liên quan đến ĐẢNG TUYỆT ĐỐI – ĐẢNG TẠO HÓA MUÔN LOÀI MUÔN VẬT – *kẻ hối hận không kịp đâu nghe!* “... **Ta sẽ chẳng bao giờ quên một hành vi nào của chúng.**” Không phải là chuyện đùa!

+> Đừng mơ tưởng rằng :

= ta sẽ làm cho cái đầu nhỏ lại, cho quả cân nặng thêm; ta sẽ làm lệch cán cân để đánh lừa thiên hạ.

= ta sẽ lấy tiền bạc mua đũa cơ bản, đem đôi dép đổi lấy tên cùng khổ;

= cả lúa nát gạo mục, ta cũng đem ra bán.

Nói cách khác, ta sẽ làm mọi phương thế khác nhau để móc túi người cơ bản, để móc sạch túi tiền của người yếu thế. Rồi yên chí đắc thắng với túi đầy tiền của...

mà... không sao đâu! == Ai mà biết!? == [Không biết ACE 60+ còn nhớ không, chứ riêng tôi thì vẫn còn nhớ “năm lòng” Truyện cổ tích **Cái cân thủy ngân** mà Thầy lớp Nhì – bây giờ là lớp 4 – đã kể chuyện cổ tích cho bọn học trò chúng tôi nghe... **Cái cân thủy ngân là truyện cổ tích Việt Nam**, giáo dục con người biết sống hướng thiện, không làm những việc thất đức mà tạo nghiệp cho chính mình về sau. (Ngày xưa, có một nhà làm nghề buôn bán, gian tham chế ra một cái cân cán rỗng, trong đó thủy ngân, hai đầu bịt đồng, không ai biết...)]

Đường lối/chính sách giáo dục của VNCH hơn thế kỷ nay thật đáng tâm phục khẩu phục!

Rất tiếc nếu nền giáo dục tại VN sau 1975 “gạt bỏ” những chuyện cổ tích tương tự trong học đường = nền nếp văn hóa tốt đẹp của tổ tiên, thế hệ tương lai của Con Rồng Cháu Tiên sẽ về đâu?

- Hay là theo lối “**giáo dục... mất dạy**” ? (theo tin tức TTV - AnhChi trong fb);

- Hoặc theo kinh nghiệm của các thầy/cô từng đứng trên bục nhiều năm trước 1975, cũng phải lắc đầu khốn khổ thốt lên: **GIÁO DỤC...ĐIÊN RỒ (& BỆNH HOẠN)**, kèm theo bài viết của tác giả: Nguyễn Thị Minh Trâm Nguồn: Sài Môn Thi Đàn đăng ngày: 2022-07-11): Bữa nay ngồi ăn cơm, mọi người trong nhà có dịp tề tựu nên nói chuyện về việc học hành của bọn trẻ con..., tôi giật mình tá hỏa khi thấy các cháu mình học những môn lạ hoắc lạ huơ... Thật ra, tôi nghỉ hưu đã khá lâu nhưng chính thức rời bục giảng mới chỉ 3 năm. Những đổi thay trong chương trình giáo dục với tôi không lạ nhưng năm học 2021-2022 thì đúng nhiều chuyện lạ... Đúng là: khi quyền lực vào tay kẻ bất tài thì sẽ là đại họa cho muôn dân (trích fb)

- Hoặc tệ hơn nữa theo lối giáo dục nhồi sọ, nhai đi nhai lại kể những chuyện mơ tưởng – tưởng tượng hay... phịa (mà người kể chuyện - thầy cô giáo – xác tín là sự thật, thì làm sao học trò, nhất là các em bé, không tin và càng cho là thật hơn sự thật? – Ví dụ thì rất nhiều, chỉ xin ghi lại vài câu chuyện “tưởng tượng” như nữ anh hùng Võ Thị Sáu, anh hùng Lê Văn Tám, v.v. hoặc các “phi công máy bay của nhân dân ta” đem máy bay lên “rình” trên đám mây, “đợi” giặc lái đem máy bay của địch bay ngang qua là alêhốp --- đoành đoành, phi cơ của “giặc lái” bị tan nát, cháy bùng ngay lập tức! (theo Sean Le TV trong fb)

= Mong những người có trách nhiệm giáo dục thường kể lại chuyện cổ tích với nội dung phong phú và sâu sắc, đầy ý tưởng giáo dục nhân bản, khai phóng, dân tộc, đạo đức chan chứa TÌNH NGƯỜI thật tuyệt vời! - cho con em mình, và cho muôn thế hệ tương lai của dân tộc.

⇒ “...Đức Ki-tô Giê-su, Đấng đã tự hiến làm giá chuộc mọi người. nghĩa là làm thầy dạy các dân ngoại về đức tin và chân lý.”

+> “...**Đức Ki-tô Giê-su làm thầy dạy**...”

== Không một ai giữa con cái loài người, kể từ nguyên tổ cho đến thời hiện đại, có đủ quyền năng và uy tín tuyên bố: “... Anh Em đừng gọi ai là THẦY, vì anh em chỉ có MỘT THẦY và lãnh đạo là Đức Ki-tô...”

+ Nói đến chữ Thầy/Cô, trong văn học VN chúng ta có chính sách giáo dục

thật hay: “**Dạy con từ thuở lên 3**” [các Soeurs LASAN cũng như các Cô giáo trường Preschool hiểu thật rõ việc này!= Chúc Mừng! = xin giới thiệu cùng ACE web site của TTLS để biết thêm nhiều chi tiết sinh hoạt và giáo dục của các Soeurs LASAN: www.facebook.com/trungtamlasan

+ Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng có MỘT GIAI ĐOẠN TỐI CẦN THIẾT TRONG VIỆC GIÁO DỤC/CHỈ DẠY của một đời người, mà lắm lúc chúng ta không để ý/lãng quên: từ lúc mới chào đời cho đến tuổi lên 3 = VAI TRÒ TỐI QUAN TRỌNG CỦA CHA/MẸ, ANH/CHỊ trong gia đình đối với trẻ sơ sinh = quan trọng đến độ KHÔNG THỂ THIẾU ĐƯỢC cho sự thăng tiến toàn hảo của một đời người về mọi mặt của một cuộc đời, quan trọng đến độ mà Đức Piô XII, khi tôn phong thánh LASAN làm Quan Thầy các Thầy/Cô giáo và sinh viên Sư Phạm ngày 15-5-1950, đã nhấn mạnh: “... **Thầy/Cô ĐẦU TIÊN của mỗi đời người là Cha/Mẹ, Anh/Chị trong gia đình...**”
Như vậy, chúng ta có thể hiểu và suy diễn đơn giản rằng: *các thầy/cô giáo của mỗi đời người từ tuổi lên 3 cho đến thạc sĩ, bác sĩ, kỹ sư, tiến sĩ, v.v... là những người TIẾP TAY với và giúp đỡ Cha/Mẹ, Anh/Chị trong việc hoàn thiện giáo dục con em mình.* Thành khẩn ghi ơn Cha/Mẹ cùng Anh/Chị.

+ Ai dám so sánh mình với Đức Maria và thánh cả Guse trong việc giáo dục Hài Nhi Giêsu từ buổi sơ sinh cho đến lúc Người vào đời, **rao giảng Tin Mừng và giảng dạy muôn dân theo đường ngay nẻo chính để được vào Nước Trời?**

+> “**giảng dạy muôn dân...**” => **đức tin và chân lý**

+ Đức Tin = Tin vào Đấng “Cha trên trời gọi đến trần gian” để soi đường chỉ lối dẫn đưa những con cái Cha biết đường trở về lại quê hương trên trời: “**Này là Con Ta hằng yêu dấu - HÃY NGHE LỜI NGƯỜI!**”

+ Chân Lý = Đức Giêsu nói với Philatô: “...*Tôi đã sinh ra và đã đến thế gian nhằm mục đích này: làm chứng cho sự thật. Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng tôi*”. (Ga 18:37-38). => Đức Giêsu còn khẳng khái tuyên bố: “*Thầy là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống. Không ai đến được với Chúa Cha mà không qua Thầy*” (Ga 14: 1)

⇒ ... "Và ông chủ khen tên quản gia bắt lương đó đã hành động khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại."

+> "... ông chủ khen tên quản gia bắt lương đó đã hành động khôn khéo."

== Quả thật, ai trong chúng ta cũng phải công nhận "tên quản lý gian xảo này" ... hết sảy = thật là "thông minh – không phải thông minh nghe! - xuất chúng, biết mọi ngõ ngách luồng cúi để sinh lợi cho bản thân;

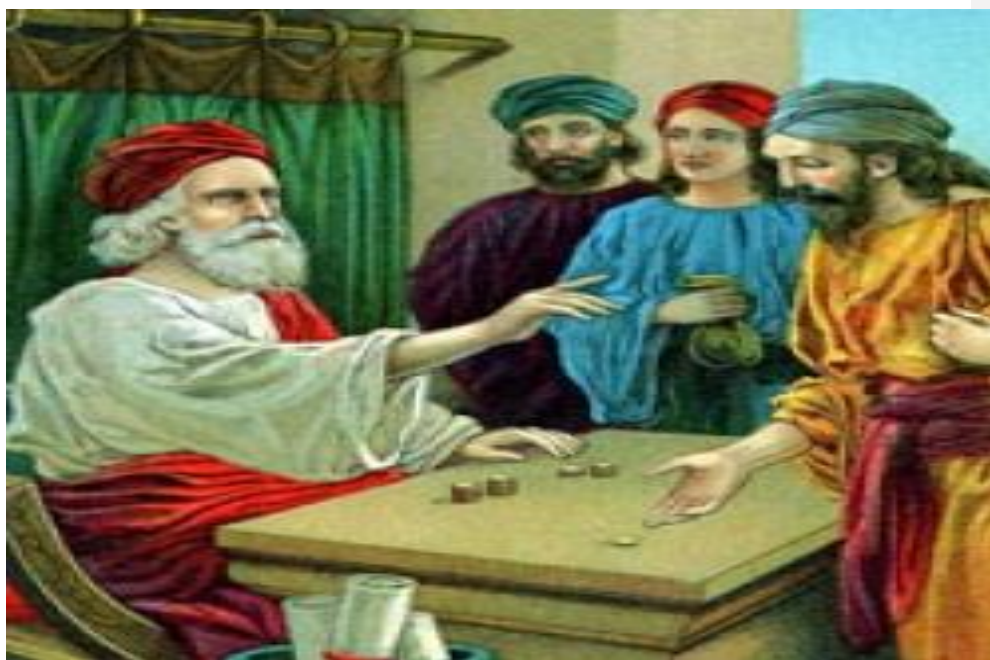
== Trong một buổi họp mặt thân tình giữa thầy trò, bạn cùng lớp cùng trường, một em cựu học sinh "đơn sơ" nói:

- "Frère ơi, em thật hãnh diện được các Frères và thầy cô giáo dục, dạy dỗ, hướng dẫn chúng em nên người tốt, hữu ích cho xã hội và gia đình. **NHƯNG** có một điều em thấy hơi tiếc, là không ai – các Frères cũng như thầy cô – dạy cho chúng em cách đương đầu với những trò xảo trá gian manh trong trường đời... **nghĩa là theo em, các Frères cũng như thầy cô không dạy cho chúng em biết cách... gian manh xảo trá, lừa gạt như... người ta!**"

- ???

- Tụi em bị lừa gạt hoài, bị "lép vế" hoài à, bị ăn hiếp quá xá... bị thiệt thòi quá!

- !?!?

+> “... **con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại.**”

== Dường như em cựu học sinh nói trên sức nhớ đến điều gì nên vội nói thêm: “Tuy nhiên, chúng em đâu có muốn làm **con cái đời này** ! Các Frères và thầy cô thường nhắc đi nhắc lại: “... nhớ làm **con cái ánh sáng** nghe!”

== **Nói cho ngay, các Frères&Soeurs và thầy/cô trong các trường Ki-tô biết quái gì là mưu mô xảo quyệt mà dám truyền dạy cho các em!**

== Có một em học sinh ngồi bên cạnh, nghe cuộc nói chuyện trao đổi, bèn lên tiếng: “Frère à, em cảm ơn các Frères&Soeurs và các thầy cô đã **KHÔNG DẠY** tụi em những mảnh mung của cuộc đời, chứ nếu mà dạy thì tụi em bây giờ còn... quá cha... thiên hạ! Frère khỏi cần nói thêm, tụi nó thừa hiểu em muốn nói gì!...”

+> “...**Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi Tiền Của được.**”

== Phải chăng quan niệm sống và cái nhìn về tiền tài cùng cách sống của tỷ phú Chuck Feeney ít nhiều biểu lộ cách trung thực và đầy ý nghĩa cho suy tư về câu giảng dạy của Thầy chí thánh nêu trên?

Để cụ thể hóa suy tư của mình, ông còn mỉm cười kể câu chuyện: “Một con sóc thấy bò đào trong vườn, muốn vào trong ăn một châu cho đã, nhưng nó mập quá, không chui vào được. Thế là ba ngày ba đêm nó không ăn không uống để gầy đi, cuối cùng cũng chui vào được! Ăn no nê, cảm thấy thỏa mãn, nhưng khi nó muốn đi, lại không chui ra được. Bất đắc dĩ đành phải giờ trò cũ, lại ba ngày ba đêm không ăn uống. Kết quả, lúc nó chui được ra, bụng vẫn thót lại như lúc chưa chui vào.” Quả thật, ông quan niệm và xác tín rằng “**làm từ thiện và quyên tặng hết tài sản là bởi vì, “vải liệm không có túi”, người chết ra đi không mang được gì. Con người “sinh ra tay trắng thì khi trở về cũng nên trắng tay!**”

== Thật là biết “**tích trữ kho tàng ở trên trời!**” vậy!

+> Không phải tỷ phú nào cũng được ân sủng khôn ngoan và hiểu biết như nhà tỷ phú Chuck Feeney đâu! Tai ương xảy ra cho nhân loại 2,3 năm trước (bắt đầu được phát hiện cuối năm 2019) từ từ vạch ra những bộ mặt thật của những kẻ muốn “... **vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi Tiền Của**”

== “**Ai có tai để nghe, hãy nghe! Có mắt để xem, hãy thấy!**”

== WAIT AND SEE!

Nhà bác học trứ danh Blaise Pascal để lại cho chúng ta một cuộc “đánh cá” giữa ĐỨC TIN và VÔ THẦN thật độc đáo như sau:

Le pari de Pascal est un argument philosophique mis au point par Blaise Pascal, philosophe, mathématicien et physicien français du XVIIe siècle. L'argument tente de prouver qu'une personne rationnelle a tout intérêt à croire en Dieu, que

Commented [L1]:

Dieu existe ou non. En effet, si Dieu n'existe pas, le croyant et le non-croyant ne risquent rien ou presque. Par contre, si Dieu existe, le croyant gagne le paradis tandis que le non-croyant est enfermé en enfer pour l'éternité. (trích từ WIKIPÉDIA) = Xin tạm dịch (thoát): Bạn vô thần, tôi hữu thần nghĩa là TIN CẬY MÈN vào Đấng Tối Cao. Chúng ta đánh cược nhé! Bạn và tôi sống ở đời này nhiều lắm là trên dưới 100 năm, Bạn cũng như tôi – thôi thì cứ cho là Bạn HƠN tôi trí tuệ, vật chất, nhưng tôi không đến nỗi TỆ lắm đâu! – Cuối cùng cả hai chúng ta cũng phải CHẾT, phải không? NẾU quả thật KHÔNG CÓ điều mà Bạn không tin – nghĩa là Bạn đúng! - cũng như điều mà tôi tin – nghĩa là tôi sai! – thì hóa ra không ai trong chúng ta được hưởng gì ráo: cùng lắm là chúng ta nhìn nhau cười trừ - chúng mình HUÈ! **NHƯNG NẾU QUẢ THẬT CÓ ĐIỀU MÀ TÔI TIN, NHƯNG BẠN KHÔNG TIN** thì ô hô thiên tai thiên tai! **TÔI THẮNG LỚN**, còn Bạn lại **THUA ĐẬM** và bị án phạt đời đời...

Vấn đề là mỗi anh chị em chúng ta muốn “*gagne le paradis*” hay “*est enfermé en enfer* – hưởng phúc thiên đàng hay bị nhốt vào địa ngục”...

Anh Chị Em “chọn” điều nào? = muốn THẮNG LỚN hay THUA ĐẬM?

=== YOUR CHOICE! ===